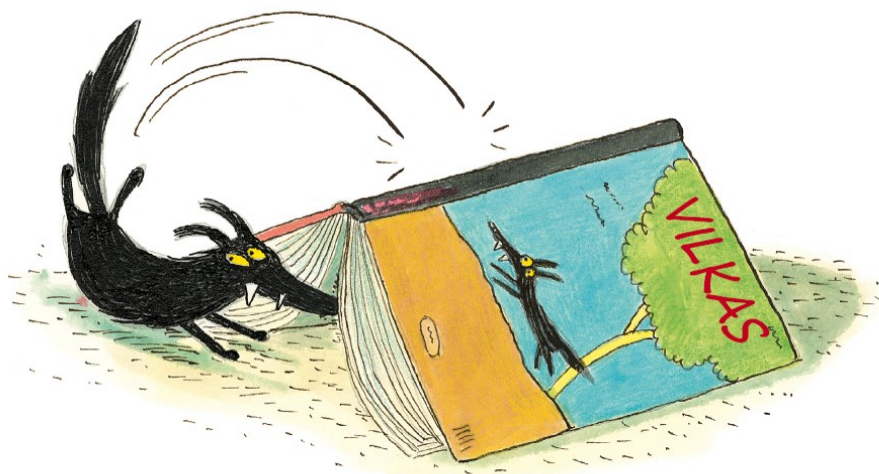

– Nesiartink! –
ēmē stūgauti vilkas. –
Pasakoje aš esu labai
piktas ir visi manęs bijo.

– Galbūt, – atsakė katinas. –
Bet dabar tu esi čia, Zojos kambaryje.
O tai – mano teritorija.

Tirtėdamas iš baimės vilkas jau smuko atgal į savo knygą...

Bet... jį išspyrė avis! Pasirodo, vilkas į savo
pasaką norėjo patekti per anksti.

– Ką tu čia veiki? – subliovė avis. – Tau dar
per anksti. Pasakoje vilkas dar neturi pasirodyti.
Leisk mums ramiai ganytis!

Ši knyga pasirodė be galo keista!
Staiga priešais vilką išniro nematyta
būtybė ir tarė:

– Tu negali čia pasilikti.
Ši knyga – apie labai senus laikus.
Čia dar gyvena tavo protėviai.
Tai labai nesaugi vieta.

Iš pradžių vilkas bandė slėptis
po nukritusia knyga.
Bet kur tau...
Zojos kambaryje miegojęs
didžiulis katinas
jau žvelgė į vilką
ir varvino seilę.

